మూడు జతల వేలిముద్రలు

బొమ్మిడి అచ్చారావు

"హతుడి పేరు కృష్ణప్రసాద్. పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. సిటీలో చాలా కంపెనీల్లో షేర్సున్నాయి. తన కృష్ణప్రసాద్ స్పిన్నింగ్ మిల్స్‌కి అతనే మేనేజింగ్ డైరెక్టరు" చెప్పాడు ఇన్స్‌పెక్టర్ శ్రీనివాస్.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ తలాడించాడు.

హతుడు చాలా దారుణంగా హత్య చేయబడ్డాడు. తల నుజ్జు నుజ్జు అయిపోయింది. రక్తం ముఖంమీదుగా ధారలుకట్టి మనిషి పోలిక తెలియటంలేదు. ఫోంబెడ్ నిండా నెత్తురు మంచంమీద, కిందా ఎక్కడ చూసినా నెత్తురుమయం.

ఏదో బలమైన ఇనుపరాడ్‌వంటి ఆయుధంతో తల మీద బాగా మోది మోది ప్రాణం తీశాడు హంతకుడు. హతుడిమీద ఎంతో కసి, తీరని పగ ఉండివుటాయని పిస్తుంది, శవాన్ని చూసిన ప్రతివారికీ. అంత ఘోరంగా చంపాడు.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ శవంమీదినుంచి దృష్టిని తప్పించి, గదిలోని వస్తువులను పరిశీలించటం మొదలు పెట్టాడు.

అది డబుల్ రూం. పొడవు వెడల్పులు సమానంగా వున్న గది. గదిలో డబుల్ కాట్, ఆరున్నర అడుగుల గాడ్రెజ్ బీరువా, డ్రస్సింగ్ టేబిల్ మూడు పక్కలా అమర్చి వున్నాయి. గోడలకు ఖరీదైన ఆయిలు పెయింటింగ్స్ వున్నాయి. ఆ గది కృష్ణప్రసాద్ వైభవాన్ని చాటిచెపుతోంది.

కిరణ్ మంచం సమీపించి మంచం చుట్టూ పరిశీలనగా చూశాడు. అతని కళ్లు మెరిశాయి. మంచం పక్కన దూది స్వాబ్ కనిపించింది.

తీసిచూశాడు. తియ్యటి వాసనవేస్తోంది.

అది క్లోరోఫాం అద్దిన దూది. అంటే హంతుడిని స్పృహ తప్పించి చంపారన్నమాట.

కిరణ్ సాలోచనగా తలూపాడు.

హంతుడి చేతిన వాచీ వుంది. నిద్రపోయేటప్పుడు కూడా చేతినుంచి తియ్యడులా వుంది. ఖరీదైన యింపోర్టెడ్ సీకోవాచీ. పై అద్దం పగిలిపోయి వుంది.

కిరణ్ వాచీలోకి పరీక్షగా చూశాడు. రెండుగంటల పది నిమిషాలు చూపిస్తోంది. ఆగిపోయింది.

"హత్య రెండుగంటల తర్వాత జరిగి ఉంటుంది. వాచీమీద కూడా దెబ్బపడింది. అందుకే ఆగిపోయింది" అన్నాడు కిరణ్ శ్రీనివాస్‌తో.

శ్రీనివాస్ తలూపాడు.

కిరణ్ హత్యాయుధం కోసం పరిశీలనగా చూశాడు. అటువంటిది ఏదీ గదిలో కనిపించలేదు. బహుశా హంతకుడు ఆ విషయంలో జాగ్రత్తపడివుంటాడు. వేలి

ముద్రలు దొరికిపోతాయని భయపడివుంటాడు.

వేలిముద్రల నిపుణుడు, ఫోటోగ్రాఫరు తమ పనులు చేసుకుపోతున్నారు.

కిరణ్ గది పరిశీలన పూర్తిచేశాడు.

"డబ్బుపోయిందని మీకు రిపోర్టుచేశారా?" అడిగాడు కిరణ్ శ్రీనివాస్‌ని.

"పోయి వుంటుందన్నారేగాని, పోయిందని ఖచ్చితంగా చెప్పలేదు."

"మొదటిసారిగా హతుణ్ని ఎవరు చూశారట? ఇతను చనిపోయిన సంగతి ఎవరు కన్ఫర్మ్ చేశారు?"

"ఈయన చిన్న కూతురు—లత చెప్పారు."

"ఎంతమంది కూతుళ్ళు యీాయనకు?"

"వివరాలు నేను యింకా సేకరించలేదు. లతగార్ని పిలిపిస్తాను."

శ్రీనివాస్ సార్జంట్‌ని పంపాడు.

ఓ అయిదు నిమిషాల తర్వాత ఓ యిరవయ్యేళ్ళ అమ్మాయిని వెంటబెట్టుకొని వచ్చాడు సార్జెంట్.

2

కిరణ్ ఆమెవంక పరిశీలనగా చూశాడు. ఏడ్చి ఏడ్చి ఆమె కళ్లు వాచిపోయాయి. ఎర్రటిజీరలు కనిపిస్తోన్నాయి.

ఆమె లోపలికి వచ్చి యిరువురికీ నమస్కరించి నిల్చుంది.

కిరణ్ అడిగాడు. "మీ పేరేనా లత?"

"అవునండి. కృష్ణప్రసాద్ గారు మా నాన్న."

"మీరు ఎందరు అక్కచెల్లెళ్ళు. అన్నదమ్ములు?"

"అయిదుగురు అక్కచెల్లెళ్ళం. నలుగురు అన్నదమ్ములు."

"ఆడవాళ్ళు అందరూ మీకన్న పెద్దవాళ్ళేనా?"

"అవునండి. నలుగురికీ పెళ్ళిళ్ళు కూడా అయిపోయాయి. ఓ అక్క లోకల్‌గానే వుంది. తక్కిన ముగ్గురు బయిటి ఊళ్ళలో వుంటున్నారు. అందరికీ టెలిగ్రాం యిచ్చాం—"

"నలుగురు అన్నదమ్ములన్నారు. ఏం చేస్తున్నారు వాళ్ళు?"

"ఇద్దరికి పెళ్ళిళ్ళు అయిపోయాయండి. పెద్దన్నయ్య లోకల్‌గానే ఉంటున్నాడు. రెండో అన్నయ్య సివిల్ యింజినీరుగా నాగార్జునసాగర్‌లో ఉంటున్నాడు. తరువాతి అన్నయ్య ఢిల్లీ యూనివర్శిటీలో ఆర్కియాలజీలో డిప్లొమా చదువుతున్నాడు. నాలుగోవాడు యిక్కడే వుండి నాన్నగారితో బిజినెస్ చూసుకుంటున్నాడు" అన్నది లత.

"మీరు కూడా చదువుకుంటున్నారా?"

"అవునండి. బియ్యే ఫైనల్."

"మీ అమ్మగారెక్కడ?"

"లేదండి, పోయారు—నా చిన్నప్పుడే."

"ఆ యింట్లో ప్రస్తుతం వుంటున్నది ఎవరెవరు?"

"నేను, మా చిన్నన్నయ్య, మా నాన్నగారు ముగ్గురమేనండి. లోకల్‌గా ఉన్న అన్నయ్య, అక్కయ్య అప్పుడప్పుడు వచ్చి పోతుంటారు. ప్రస్తుతం యిప్పుడు యింటిలోనే వున్నారు" ఆమె ఓ క్షణం ఆగింది.

"బయటి వాళ్ళు—అంటే, నౌకర్లు చాకర్లు వగైరా."

"ఓ వంటామె, యిద్దరు పనివాళ్ళు, ఓ తోటమాలి మొత్తం నలుగురున్నారండి."

"వాళ్ళు నలుగురు నమ్మకస్తులేనా?"

"నమ్మక స్తులేనండి!"

"రాత్రి మీ నాన్నగార్ని చివరిసారిగా మీరు ఎన్ని గంటలకు చూశారు?"

"పదిన్నరకు నాన్నగారికి టాబ్లెట్లు యిచ్చి వేసుకో మని చెప్పి వచ్చానండి. 'అక్కడ పెట్టి వెళ్ళమ్మా!' అన్నారండి. ఏదో పుస్తకం చదువుతున్నారు. పెట్టేసి ఓసారి హెచ్చరించి వచ్చేశాను. ఆ తర్వాత పదకొండు గంటలకి ఆయన గదిలో లైటు ఆర్పేయటం నేను గమనించానండి" చెప్పింది.

"నిన్న మీ నాన్నగారితో యెవరెవరు కలిసి మాట్లాడారో చెప్పగలరా?"

"నేను ఉదయం పదిగంటలకి కాలేజికి వెళ్ళి మళ్ళీ సాయంత్రమే తిరిగివస్తానండి. ఈమధ్య ఈయన్ని యెవరెవరు కలుస్తారో నాకు తెలీదు. నాన్నగారు కూడా ఉదయం తొమ్మిదికిముందే ఫ్యాక్టరీకి వెళ్ళిపోతారు. మళ్ళీ సాయంత్రం నేను వచ్చాకనే వస్తారు, అంటే అయిదుగంటలు దాటాక. సాధారణంగా ఆయన ఎవర్నీ యింటికి రప్పించరు. వీలయినంతవరకు ఫ్యాక్టరీలోనే పనులు పూర్తిచేసుకొస్తారు. ఒకవేళ యెప్పుడైనా వచ్చినా అకౌంటెంటు ఒక్కరు వచ్చి పోతుంటాడు."

"నిన్న సాయంత్రం అతదేమైనా వచ్చాడా?"

"లేదండి."

"మీ నాన్నగారికి శత్రువులెవరైనా వున్నారా?"

"అబ్బెబ్బె, ఆయన గంగిగోవులాంటివారు. శత్రువులు లేదుగదా, ఆయన గురించి చిన్న చెడు మాట కూడా ఎవరూ చెప్పరు."

"నిన్న రాత్రి ఆయన గదినుండి కేకలుగాని, శబ్దాలు

గాని ఏమైనా వినిపించాయా?"

"ఏమీ వినిపించలేదండి."

"మీ నాన్నగారు పోయిన విషయం ముందుగా యెవరు తెలుసుకున్నారు?—ఐమీన్ చూశారు?"

"నేనేనండి. నాన్నగారు సాధారణంగా ఉదయం అయిదు గంటలకే నిద్రలేస్తారు. ఆరు గంటలు దాటినా నిద్ర లేవకపోవటంతో చూద్దామని ఆయన గదిలోకి వెళ్ళాను. తలుపులు బార్లా తీసేవున్నాయి. అదిరే గుండెలతో లోపలికి తొంగి చూశాను. నాన్నగారు నెత్తుటి మడుగులో వున్నారు. షాక్ తిన్నాను. కాసేపటి వరకు తేరుకోలేదు. తర్వాత పిచ్చికేక వేశాను. మా అక్క, బావ, చిన్నన్నయ్య, వంటమనిషి, నౌకర్లు పరుగెత్తుకొచ్చారు. ఎవరికీ నోట మాటరాలేదు. కాసేపటి తార్వాత నేనే తెలివి తెచ్చుకొని పోలీసులకి తెలియచేశాను ఫోన్ లో."

"మీ అక్క, బావ అప్పటికే మీ యింటికి వచ్చి వున్నారా?"

"అవునండి. అంతక్రితమే రెండు రోజులుగా వచ్చి వున్నారు.

"నౌకర్లు మీ యింటిలో రాత్రిళ్ళు ఉండిపోతారా?"

"ఓ ముసలి నౌకరు ఉండిపోతాడు. మరో నౌకరు రాత్రి పదిగంటలకి పోయి, ఉదయం అయిదు గంటలకి వస్తాడు. వంటమనిషి తెల్లారుఝామున వచ్చి బాయిలర్ అంటిస్తుంది."

"నౌఖర్లు మీ నాన్నగారి గదిలోకి తరచు వెళ్తుంటారా? అంటే గది వూడ్చటానికిగాని, కాఫీల

ఫలహారాలు అందించటానికి గాని, మరేదయినా పనిమీద గాని...."

"వెళ్తుంటారండి. ముసలి నౌఖరు వెంకన్న చాలా తరచుగా నాన్నగారి గదికి వెళ్ళి ఆయన అవసరాలు చూస్తూంటాడు. అతనికి మా నాన్నగారిమీద చాలా భక్తి, విశ్వాసమూను. అలాగే మా నాన్నగారికి వెంకన్న పట్ల చాలా నమ్మకం అభిమానమును. మా నాన్నగారు పోయినందుకు మా అందరికంటెకూడా వెంకన్న గుండెలు పగిలేలా ఏడుస్తున్నాడు."

కిరణ్ రెండు క్షణాలు మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"ఈమధ్య కాలంలో మీ నాన్నగారికి, మీ కుటుంబ సభ్యులలో యెవరితోనైనా తరచు వాగ్వివాదాలు, ఘర్షణలు జరిగాయేమో గుర్తుచేసుకు చెప్పండి."

లత రెండు నిమిషాలు ఏదో ఆలోచిస్తూ వుండిపోయింది.

"అలాంటిదేమీ లేదండి" అన్నది.

"మీ నాన్నగారు ఏ బ్రాండ్ సిగరెట్లు తాగుతారు?"

"నాన్నగారు సిగిరెట్లు తాగరండి. రాయల్ సిగార్స్ సింగపూర్ నించి తెప్పించి ఉంచుకుంటారు. అవే కాలుస్తారు."

కిరణ్ తల తిప్పి శ్రీనివాస్ వంక భావయుక్తంగా చూశాడు.

శ్రీ ని వా స్ తలపంకించాడు. కృష్ణప్రసాద్ గారి టేబిలుమీదున్న యింపోర్టెడ్ సిగిరెట్టు పాకెట్ ని కిరణ్ శ్రీనివాస్ కిచ్చాడు ఇందాక. అది ఇరవై సిగరెట్లుప్యాక్. ఎసైన్వర్ బ్రాండ్.

కిరణ్ లత వంక తిరిగి అడిగాడు.

"డబ్బేమయినా పోయిందేమో చూసుకున్నారా?"

"లేదండి. ఇందాక యిన్స్పెక్టరుగారు కూడా యిదే మాట అడిగితే పోయివుండచ్చునని చెప్పాను. మీరు వచ్చాక బీరువా తెరవవచ్చని ఏ వస్తువూ ముట్టలేదు."

"తాళాలు ఎక్కడున్నాయి?" అడిగాడు కిరణ్ లతని.

"సాధారణంగా మా నాన్నగారి దిండుకిందనే పెట్టుకుంటారు" అంది లత.

కిరణ్ కృష్ణప్రసాద్ మంచం సమీపించి దిండుకింద వెతికాడు. తాళాలున్న స్పర్శ తగిలింది. వేలిముద్రల నిపుణుడి వంక చూశాడు కిరణ్. నిపుణుడు ముందు కొచ్చాడు.

దిండుకింది తాళాలు కర్చీఫ్ వేసి బయిటికి తీశాడు కిరణ్. నిపుణుడు తన పని పూర్తిచేశాక లత చేతికిచ్చి "తియ్యండి బీరువా" అన్నాడు.

లత అంతవరకు బిగబట్టుకున్న దుఃఖం తండ్రి ముఖం చూస్తూనే పెల్లుబికింది. తండ్రి గదిలో నిలబడాలంటేనే ఆమెకు విపరీతమైన శోకంతో మనసంతా నిండిపోతోంది.

తననితను నిగ్రహించుకుని తాళాలు అందుకుంది. బీరువా సమీపించింది.

"ఒక్క నిమిషం, ఆగండి!" అని లతని వారించి వేలిముద్రల నిపుణుడితో "హేండిల్ మీద ముద్రలు సేకరించారా?" అనడిగాడు కిరణ్.

"ఎస్సార్! ఏమీ లేవు. తుడిచేశారు" అన్నాడు నిపుణుడు.

"ఆల్ రైట్. ఇప్పుడు తెరవండి. లోపలి అరలు ఏవీ తాకకండి" ముందుగానే హెచ్చరించాడు కిరణ్.

లత తాళాలు తెరిచింది.

కిరణ్ వేలిముద్రల నిపుణుడికి సైగచేసి, "లోపలి అరమీద ఏమైనా ముద్రలు దొరకొచ్చు, సేకరించండి" అన్నాడు.

అర బయట, లోపల నిపుణుడు వేలిముద్రలకోసం పౌడరు చల్లి ట్రేస్ తీశాడు.

లత లోపల రహస్య అర తెరుస్తూనే అదిరిపడి "ఇందులో పదిహేనువేల రూపాయల నగదు, డైమండ్ నెక్లెసు, చంద్రహారం, బంగారు గాజులు నాలుగు జతలు వుండాలి. అవి మాయమయినాయి" అని అరిచింది.

కిరణ్ శ్రీనివాస్‌కి సైగచేశాడు. శ్రీనివాస్ అంతా వెతికి లేదని నిర్ధారణ చేసుకుని, "ఇందులో ఏ విధమైన వస్తువులుగాని, కేష్‌గాని లేవు" అన్నాడు.

కిరణ్ లతవంక తిరిగి, "అందులో కేష్ సరిగ్గా పదిహేనువేలే ఉండాలని ఎలా చెప్పగలరు? ఇంకా హెచ్చుతగ్గులుండచ్చు కదా!?" అనడిగాడు.

"ఆ డబ్బు నిన్న నాన్నగారు బ్యాంక్‌నించి డ్రా చేసి తెచ్చి లోపల పెట్టమని నాకే యిచ్చారు. నేనే ఆ డబ్బు బీరువాలో దాచాను, నిన్న సాయంత్రం. ఆ నెక్లెసు, చంద్రహారం, గాజులు యిదిగో యీ పక్క ముఖమల్ పెట్టెలో వుండటం నేను చూశాను. అవి నా పెళ్ళికోసమని చేయించారు. ఇప్పుడు ఆ పెట్టెలో సహా మాయమయ్యాయి" అన్నది లత.

ఆమె చిగురాకులా వణికిపోతోంది. ఓ పక్క తండ్రి మరణం, మరోపక్క బంగారు నగలు, నగదు పోవటం

ఆమె విచారాన్ని ద్విగుణీకృతం చేస్తున్నాయి.

"ఆల్ రైట్! చోరీ జరిగిన విషయం పోయిన వస్తువులు నగదు గురించిన వివరాలు ఓ కాగితంమీద రిపోర్టు రాసి యివ్వండి" అన్నాడు శ్రీనివాస్ ఓ కాగితం, పెన్నూ ఆమెకందిస్తూ.

ఈలోపల కిరణ్ మరోసారి హాతుడి పరిసరాల్ని పరిశీలించటం సాగించాడు. ఈసారి అతని శ్రమ ఫలించింది. మంచంకాళ్ళ భాగంవైపు ఏదో మెరుస్తూ కనిపించింది. మోకాళ్ళమీద వంగితీశాడు.

అది చెవి జూకా. మంచి ముత్యాలు పొదగబడి వున్నాయి.

కిరణ్ జూకాని లతకి చూపి, "ఇది ఎవరిదో చెప్పగలరా?" అనడిగాడు.

లత ఆ జూకా చూసి కాస్త తటపటాయించింది. కాస్సేపాగి. "ఇలాంటి జూకాలు మా సరళ అక్కకి ఉండాలి" అన్నది.

"సరళగారు మీ ఎన్నో అక్క?" అడిగాడు.

"మూడో అక్క. ఇక్కడే లోకల్ గా వుంటున్నారని చెప్పానుకదండీ! మా బావ ఈ ఊళ్ళోనే స్టెయిన్ లెస్ స్టీల్ షాపు, ఫర్నిచర్ షాపు నడుపుతున్నారు. ఆయన, మా అక్క రెండు రోజులక్రితం యిక్కడికి వచ్చారు" అన్నది లత.

శ్రీనివాస్ తన జేబునుండి ఎస్క్వైర్ సిగరెట్ పాకెట్ తీసి ఆమెకు చూపించి "ఈ బ్రాండ్ సిగరెట్లు యీ యింట్లో ఎవరైనా కాలుస్తారా?" అనడిగాడు.

లత సిగరెట్టు పాకెట్ని చూసి, "మా బావ రవి ఇలాంటి బ్రాండ్ సిగరెట్లు తాగుతారు" అన్నది.

"మంచిదమ్మా! చాలా సంగతులు చెప్పావు. మా పరిశోధనకి చాలా ఉపకరించే విషయాలు చెప్పావు. ప్రస్తుతం ఈ ఇంట్లో వున్న మీ బంధువులని మాకు వరసగా పరిచయం చెయ్యి. ఓసారి మాట్లాడివెళ్తాం" అన్నాడు కిరణ్.

"రండి" అంటూ లత హాల్లోకి దారితీసింది.

కిరణ్, శ్రీనివాస్ అనుసరించారు.

హాల్లో చాలామంది ఉన్నారు. కొందరు సోఫాల్లోను కుర్చీల్లోను కూచుని వున్నారు. పనివాళ్ళలా వున్న కొంత మంది నించుని వున్నారు.

లత ఓ ముప్ఫయిఅయిదేళ్ళ వ్యక్తిని చూపించి, "వీరే మా బావ రవి. ఈమె మా అక్క సరళ. ఇదిగో, వీడు మా మురళి అన్నయ్య. మా నాన్నగారితో పాటు బిజినెస్ చూసుకుంటున్నాడు. ఇతను మా పెద్దన్నయ్య శేఖరం. మెయిన్ రోడ్లో పెద్ద క్లాత్ స్టోర్సు వుంది. ఈమె మా వదిన లలిత. ప్రస్తుతం మా యింటవున్నవాళ్ళు వీళ్ళే! ఇంకా వంటమనిషి తాయారు, పనివాళ్ళు వెంకన్న రంగా, తోటమాలి సైదులు వున్నారు" అన్నది.

కిరణ్ తలూపి, "నిన్న అంటే మీ నాన్నగారి హత్య జరిగిన సమయంలో వీరందరూ మీ యింట వున్నారు కదూ" అనడిగాడు.

"మా శేఖరం అన్నయ్య, వదిన, రంగా, తాయారు, సైదులు తప్ప తక్కినవాళ్ళున్నారండి."

"ఓ.కే. ముందు మీ బావగార్ని కొన్ని ప్రశ్నలు అడగాలి. ముందు వరండాలోకి పంపించండి" అంటూ కిరణ్ దారితీశాడు. శ్రీనివాస్ ఓసారి హాల్లోని తక్కిన జనాన్ని పోలీసు కళ్ళతో పరిశీలించాడు.

లత అతని మనో గతాన్ని గ్రహించినదానిలా, "వాళ్ళంతా ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు, నాన్నగారి ఫాక్టరీలో పనిచేస్తున్న స్టాఫ్, వర్కర్సునండీ! పరామర్శకు వచ్చారు" అన్నది.

శ్రీనివాస్ తలూపాడు.

3

"మీ పేరు?"

"రవిచంద్ర. కృష్ణప్రసాద్ గారు మా మామ."

"అంటే, పిల్లనిచ్చిన మామా లేక మేనమామ...."

"అబ్బే, పెళ్ళికి ముందు మాకు బాంధవ్యంలేదండి."

"మీరేం చేస్తూంటారు?"

"స్టెయిన్ లెస్ స్టీలు షాపు, ఫర్నిచర్ షాపు నడుపుతున్నానండి. పెద్ద మార్కెట్ పక్కవీధిలో మా రెండు షాపులు పక్కపక్కనే వున్నాయండి."

"అలాగా! నిన్న రాత్రి చివరిసారిగా, అంటే, మీ మామగారు బతికుండగా ఎప్పుడు చూశారు?"

"రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు మా మరదలు లత పెళ్ళి విషయం మాట్లాడటానికి పిలిస్తే ఆయిన గదికి వెళ్ళానండి. తొమ్మిదీ పదిహేనువరకు మాట్లాడి నా గదికి వచ్చేశాను."

"ఆ సమయంలో మీ భార్య మీతో వున్నారా?"

"ఆమె, లత హాల్లో ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారండి. ఆడవాళ్ళకి తెలియకూడని విషయాలుంటాయని నన్ను ఒక్కడినే పిలిచారు మా మామగారు."

"తర్వాత ఆయన గదిలోనుండి, ఏమైనా శబ్దాలుగాని మీ మామగారి ఆక్రందనగానీ ఏమైనా వినిపించాయా?"

"లేదండి. పదిగంటలకి నేను నిద్రపోయాను. ఉదయం లత అరుపులతో మెలకువ వచ్చింది. అప్పటికి బాగా

తెల్లవారిపోయింది. ఆరు దాటిందనుకుంటూను."

"మీ కెవరిమీదనైనా అనుమానముందా?"

"అబ్బే, లేదండి. యెవడో డబ్బు కోసం యీ పని చేసి వుంటాడని నా అభిప్రాయం."

"ఐ. సీ. నిన్న బ్యాంకునుండి ఏమైనా డ్రా చేసి తెచ్చారా?"

"ఏమో నాకు తెలీదండి."

శ్రీనివాస్ జేబులోంచి సిగరెట్ ప్యాక్ తీసి, "ప్లీజ్ హేవిట్!" అన్నాడు, తను ఓ సిగిరెట్టు తీసి నోట్లో పెట్టుకుంటూ.

రవిచంద్ర ఒక్క క్షణం తొట్రుపడి సర్దుకోవటం కిరణ్ దృష్టినుంచి దాటిపోలేదు.

"నో థాంక్స్! నా బ్రాండ్ వేరే" అంటూ గోల్డు ఫ్లేక్ తీసి సిగరెట్టు నోట పెట్టుకున్నాడు రవిచంద్ర.

"ఒ. కే. మీరు వెళ్ళి మీ మిసెస్‌ని పంపించండి" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

రవిచంద్ర వెళ్ళగానే నోట్లోని సిగరెట్టు తీసి ప్యాక్‌లో పెట్టేస్తూ, "ఏమిటి బ్రదర్, గురుడు ప్లేటు ఫిరాయించేశాడు?! అసలు యీ బ్రాండే తనది కాదంటున్నాడు! లత చూడబోతే యిలాంటి సిగరెట్లు మా బావ కాలుస్తాడంది. ఏమిటి మతలబు?" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

కిరణ్ సాలోచనగా తలాడించాడు.

"రవిచంద్ర కావాలనే అబద్ధమాడుతున్నాడు. తన బ్రాండ్ కూడా మార్చేసుకుని మనకి దొరక్కుండా జాగ్రత్త పడుతున్నాడంటే యిందులో ఏదో రహస్య ముంది."

"రవిచంద్రే ఈ హత్య చేశాడేమో?"

"ఎలా చెప్పగలవు?"

"ఏవో గృహకలహాలుండివుంటాయి. మామగారు డబ్బివ్వనన్నారేమో! వ్యాపారం కోసం అడిగివుంటాడు. కాదన్నాడు. చంపేసి డబ్బు నగలు చేజిక్కించుకున్నాడు. ఆ సమయంలో అతని సిగరెట్టుపాక్ జేబు నుంచి జారిపడిపోయుంటుంది. మనకి అది దొరికిపోవటం గమనించి తనమీదికి అనుమానం రాకుండా బ్రాండ్ మార్చేశాడు!"

"నిజంగా అదే కారణమయితే అతను బ్రాండ్ మార్చాల్సిన పనేలేదు. ఎందుకంటే నిన్న రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు అతను మామగారి గదికి వెళ్ళానని చెప్తున్నాడు కదా! మామగారితో మాట్లాడే సమయంలో ప్యాకెట్టు జారిపోయి వుండవచ్చుకదా! సిగరెట్టుప్యాకెట్టు హతుడి గదిలో వున్నంత మాత్రాన రవిచంద్రే హంతకుడని ఎలా చెప్పగలవు?" ప్రశ్నించాడు కిరణ్.

శ్రీనివాస్ తికమకపడ్డాడు.

అతను ఏదో చెప్పబోయేంతలో రవిచంద్ర భార్య సరళ గదిలోకి వచ్చింది.

"అలా కూచోండి" అన్నాడు కిరణ్ ఆమె వంక పరిశీలనగా చూస్తూ. ఆమె బిడియపడింది.

"కూచోండమ్మా! మిమ్మల్ని కొన్ని ప్రశ్నలడగాల్సి పిలిచాం. మీ నాన్నగారి హత్య విషయంలో మీకు ఎవరిమీదనైనా అనుమానం వుందా?" అడిగాడు కిరణ్.

ఆమె వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు. ఏడ్చి ఏడ్చి ఆమె కళ్ళు వాచిపోయి వున్నట్టు—బాగా నీరసపడిపోయింది. సన్నటి ఆమె మరింత బలహీనంగా వున్నట్టు

కనిపిస్తోంది. ఏదో చెప్పాలని నోరు తెరిచి మళ్ళీ ఆగి పోయింది.

“చెప్పండి. ఫరవాలేదు.”

“నాకయితే ఎవరిమీదా అనుమానం లేదండి. ఇంట్లో వున్నది నలుగురం. పైవాళ్ళెవరూ లేరు. బయటినుంచి ఎవరో వచ్చి యీ అఘాయిత్యం చేసిపోయాడని నా అనుమానం.”

“నిన్న మీ నాన్నగార్ని బతికుండగా ఆఖరుసారిగా ఎన్ని గంటలకు చూశారు?”

“సాయంత్రం నాన్నగారు స్పిన్నింగ్ మిల్స్‌నించి వస్తూ నన్ను పలకరించి మేడమీదికి వెళ్ళిపోయారండి. ఆ తర్వాత నేను మళ్ళీ ఆయన్ని చూడలేదు. ఉదయం లత కేకలకి పరుగెత్తికెళ్ళి చూశాం నేను, మావారు, నౌఖర్లు. నాన్నగారి శవం కనిపించింది.”

“అయితే నిన్న మీరు ఆయన గదికి పోలేదన్న మాట!”

“లేదండి.”

“మీ చెల్లెలు లతగారికి మీ నాన్నగారు ఏమైనా పెళ్ళి సంబంధాలు చూశారా? ఆ విషయం మీతో చర్చించాలని మీవార్ని పిలిపించారా?”

“మా చెల్లెలిది ప్రేమ వివాహం జరగబోతోంది—తను కోరుకున్న సురేష్‌తో—సురేష్ దాని క్లాసుమేటు. నాన్నగారికి కూడా ఈ విషయం తెలుసు. ఇందు గురించి ఇక మాతో చర్చించాల్సినదేమీ లేదు.”

“అలాగా! మీ వారికి సిగరెట్లు తాగే అలవాటుందా?”

“ఉందండి.”

“ఏ బ్రాండ్ తాగుతారో మీకు తెలుసా?”

"ఫారిన్ బ్రాండ్ ఏవో తాగుతారు. పేరు నాకు తెలియదండి."

కిరణ్ శ్రీనివాస్ వంక అర్థవంతంగా చూశాడు.

శ్రీనివాస్ జేబునుండి పాకెట్ తీసి చూపించాడు. అటువంటిదేనని చెప్పింది సరళ.

"మీ నాన్నగారు మీ కోసం బంగారు వస్తువు లేవైనా చేయించారా?"

"నాకోసం ఏం చేయలేదండి. మా లత కోసం చంద్రహారం, నెక్లెసు, గాజులు చేయించారు. అది దాని పెళ్ళినాటికి ప్రజెంట్ చెయ్యాలని దాచారు."

"మీ రెండో చెవి రింగుకి ఉండాల్సిన జూకాలేదు. ఎక్కడైనా పారేసుకున్నారా?"

"అరె, బాగానే చెప్పారే! నేనూ యిందాకనే చూసుకున్నాను. ఎప్పుడు పడిపోయిందో తెలీదు."

"ఇదేనేమో చూసి చెప్పండి!" కిరణ్ జేబులోనుండి జూకా తీసి ఆమె ముందుంచాడు.

"అవునండి, ఇదే! మీ కెక్కడ దొరికింది?"

"ఇది మీ నాన్నగారి గదిలో మంచంకింద దొరికింది."

"అలాగా! ఎప్పుడు పడిపోయిందో?"

"మరి మీరు నిన్న మీ నాన్నగారి గదికే పోలేదు కదా, యిది అక్కడెలా పడిపోయి వుంది?"

సరళ తెల్లబోయినట్టు చూసింది కిరణ్ వంక.

4

"నా పేరు వెంకన్నంటారు బాబూ!"

"ఈ యింటిలో ఎన్నాళ్ళుగా వుంటున్నావు?"

"అబ్బో, శానా ఏళ్ళయింది బాబూ! సరిగా గుర్తు లేదుగాని, ఓ పాతికేళ్ళవుద్దండి. నేనీ యింటిలో పెద్ద

సించిన్నాటికి మా పెదబాబు—సేకరంగారు లేదండీ, ఆరే పెదబాబంటే—యింత పిల్లోడండి."

"ఊఁ! నీకు భార్యా పిల్లలున్నారా?"

"నా రత్తాలు పోయి పదేళ్ళయినాది బాబూ! నాకు పిల్లలేరండి. ఇక్కడే ఈ ఇంటిలో మనిసిలాగే బతుకు తున్నాను బాబూ! యీరిదే ఆ కాంపోండు కానుకుని వున్న అవుటు అవుస్‌లో వుంటున్నానండి."

"నిన్న రాత్రి ఎక్కడ పడుకున్నావు?"

"ఆ ఇంట్లోనే బాబూ! రేత్రిళ్ళు పొగలు నేను యీడనే వుంటానండి బాబూ! నాకు ఏరే యిల్లు సంసారం దేనికండిక?"

"నిన్న రాత్రి యీ ఇంట్లోకి బయటినుంచి దొంగ ఎవరైనా ప్రవేశించాడా?"

"లేదు బాబయ్యా! నేను రేత్రిళ్ళు నిద్దరోనండి. ఈ ఇంటికి కాపలా కుక్కలాంటోణ్ని బాబూ! యీరి ఉప్పు తింటున్నానండి. యీర్ని కాసుకోటం నా దరమం నేదా బాబయ్యా?"

"అయితే, నిన్న బయట్నించి ఎవరూ రాలేదన్న మాట! అయితే, ఇంట్లోవాళ్ళే ఎవరో మీ అయ్యగార్ని చంపేశారంటావా?" శ్రీనివాస్ తీక్షణంగా చూశాడు వెంకన్నవైపు.

"అయ్య బాబూ, నేనంతమాటన్నానండీ!? అయ్య గారు దరమ పెబువులు బాబూ! ఆర్ని సంపటానికి ఎవరికి సేతులొత్తాయండి? ఈ ఇంట్లో ఆయనంటే అందరూ పేనం పెడతారండీ? ఎవడికొచ్చిందో మరి పోయేకాలం! నా బాబుగార్ని కడుపునెట్టుకున్నాడు" వెంకన్న పెగుడ్డ నోటిలో కుక్కకొని ఏడ్చేస్తున్నాడు. బలవంతాన

అణచుకున్నా దుఃఖం పొంగి వచ్చేస్తోంది.

"చెమించండి బాబయ్యా! అయ్యగార్ని తల్సుకుంటే నాకు గుండె సెరువయిపోతన్నాదండి."

"సరే! ఈమధ్య రెండు మూడు రోజులుగా మీ అయ్యగారు ఎవరితోనైనా తీవ్రంగా ఘర్షణపడటంగాని గట్టిగా కేకలు వెయ్యటంగాని — అలాంటిదేమైనా జరిగిందా?"

వెంకన్న ఓ నిమిషంపాటు ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉండి పోయాడు. ఆ తర్వాత, "మొన్న రేతిరి రవిసెంద్ర బాబు ఏదో డబ్బు యిసయం అడిగితే అయ్యగారు యివ్వనని యింకా ఏటేటో అన్నారండి. తర్వాత అమ్మాయిగోరు కూడా ఏదో అడగబోతే అయ్యగారు మందలించి పంపేసేరండి. నేను అప్పుడే అయ్యగారికి పాలు పట్టుకొని ఎల్లానండి. అంతకిముందు ఏం జరిగిందో నాకరదం కాలేదండి" అన్నాడు.

"అమ్మాయిగారంటే, ఏ అమ్మాయిగారు?"

"అదేనండి. ఇప్పుడొచ్చారు గదండీ సరలమ్మగారు!"

"ఊఁ, యింకా?"

"నిన్న పొద్దుగాల అనుకుంటానంది, పెద్దబ్బాయి సేకరంగోరు వొచ్చి బట్టలు కరీదుకి బొంబాయి పోవాలి, ఓ లచ్చరూపాయలు కావాలన్నారండి. అయ్యగారు యిప్పటికే నీ సాపుకోసం రెండు లచ్చలిచ్చాను. ఇక నా తరంగాదు పొమన్నారండి. అబ్బాయిగోరు ఇంత మొకం సేసుకొని ఎల్లిపోనారండి. తరవాత అయ్యగారు మిల్లుకు వెల్లిపోనారండి."

"అలాగా! సరళమ్మగారి భర్త రవిచంద్రకి తాగుడు లాంటి అలవాట్లేమన్నా వున్నాయా?"

"తమకు సెప్పకూడదు గాని ఆయనకి లేని అలవాటు లేదండి. తాగుతారు, జూదవాడతారు, రేసులక్కూడా ఎల్తారండి. పేకెట్టు మాజోరుగా ఆడ్తారండి"

"అలాగా!"

"అవును బాబయ్యా సరలమ్మగోరిమీద సెయి కూడా సేసుకుంటాడటండి అప్పుడప్పుడు."

"ఇవన్నీ నీకెలా తెలుసు?"

"ఈ వూళ్ళోనే కదా బాబయ్యా, అల్లుంటున్నది? అప్పుడప్పుడు ఆరింటికి అవీ యివీ తీసుకెళ్ళి యిచ్చేసి వొత్తూంటానండి."

"మీ శేఖరం బాబు, వాళ్ళ తమ్ముడు మురళీ— వాళ్ళ సంగతి?"

"మురళీబాబూ వజ్రంలాంటి పిల్లోడు బాబూ! ఆరిలాగానే నాగార్జున సాగరంలో వుంటున్న బాబు కూడా. డిల్లీ బాబు పెసాదు ఎప్పుడోగాని రాడిక్కడికి. ఇక సేకరంబాబు సంగతి అడక్కండి. అలవాట్లన్నీ అల్ల బావ రవిసుందర్ గారియ్యే వొచ్చేసేయి."

"నీతోపాటు పనిచేస్తున్న తక్కిన పనివాళ్ళు ఎలాంటివాళ్ళు? నమ్మకస్తులేనా?" అడిగాడు శ్రీనివాస్.

"నాతోపాటు పనిచేసే రంగా వయసులో నాకన్న చాలా చిన్నోడు. అయినా అన్నిపనులూ సక్కబెట్టుకుంటాడు. వంటమనిషి తాయారుగాని, తోటమాలి సైదులుగాని అయ్యగారి కదివెంటే తొంగిసూడ్రు."

"రంగా యిప్పుడున్నాడా యింటిలో?"

"పిలవమంటారా?"

"ఇప్పుడొద్దులే! ఊఁ, యింకా మాకు పనికొచ్చే విషయాలేమైనా చెప్పగలవా?"

"తరతరడిగిన వాటన్నింటికీ సెప్పానుగదా బాబూ! అయ్యగార్ని సంపినోడికి ఉరిశిక్ష ఏసెయ్యండి దొరా!"

"సరే, వాడు దొరకాలికదా! నువ్వు వెళ్ళు."

వెంకన్న నమస్కారం పెట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇంతలో సార్జంటు లోపలికొచ్చి "సార్, శవాన్ని మార్చ్యురీకి తరలించమంటారా?" అనడిగాడు.

శ్రీనివాస్ కిరణ్ వంక చూసి, "మన పరిశోధన పూర్తయినట్టేనా?" అనడిగాడు.

"ప్రస్తుతానికి."

"శ్రీనివాస్ సార్జెంట్ వంక చూసి తలూపాడు.

5

డిటెక్టివ్ కిరణ్, ఇన్స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ పోలీస్ స్టేషన్లో కూర్చొని కేసుని గురించి చర్చిస్తున్నారు. అంతలో ఫోన్ మ్రోగింది.

శ్రీనివాస్ అందుకున్నాడు.

అతని వదనంలో దరహాసం మాయమయిపోయి గంభీరత చోటు చేసుకుంది.

మెసేజ్ విని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

శ్రీనివాస్ కిరణ్ వంక చూసి, "బ్రదర్, మరో హత్య జరిగింది. కృష్ణప్రసాద్ గారి నౌఖరు రంగాని ఎవరో చంపేశారు" అన్నాడు.

"ఎక్కడ? ఎలా?"

"కృష్ణప్రసాద్ గారి ఇంటిముందరే యెవడో లారీ తాపాలని ఎక్కించేసి, దొరక్కుండా పారిపోయాడట!"

"అలాగా. కావాలనే ఎక్కించాడా? లేక రంగా అడ్డంగా వస్తే చూసుకోకుండా డాష్ ఇచ్చేసి, దొరికి పోతానన్న భయంతో పారిపోయాడా? సమాచారం

చెప్పిన వాళ్ళెవరు?"

"కృష్ణప్రసాద్ కొడుకు మురళి. అతను గేట్లో నించుని వున్నాడట. రంగా గేట్లోకి ప్రవేశించబోతున్నాడట. వాళ్ళింటి ముందర రోడ్ క్రాసింగ్ వుంది కదా! అది దాటుతుండగా అకస్మాత్తుగా లారీ ప్రత్యక్షమై రంగాని ఎక్కేసి పోయిందట. రంగా అక్కడికక్కడే చనిపోయాడట."

"దీన్నిబట్టి నీకేం తెలిసింది?"

"కృష్ణప్రసాద్ గార్ని హత్యచేసిన వాడే ఈ హత్యా ప్రయోగం చేసివుంటాడు."

"అంతేకాదు. ఈ రంగాకి ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో కృష్ణప్రసాద్ గారి హత్యతో సంబంధముంది. హంతకుడికి ఈ రంగాకు ఏదో విషయంలో తేడాపాడాలొచ్చాయి. దాంతో హంతకుడు విసిగి రంగాని అడ్డు తొలగించుకోవటానికి ఏక్సిడెంట్ చేసేశాడు."

"మనం వెంటనే స్పాట్కి వెళ్ళాలి."

"ఓ.కే. నీ సిబ్బందిని తయారుచేసుకో."

6

"ఏక్సిడెంట్ జరిగినప్పుడు మీరున్నారుకదా? ఎలా జరిగింది?" అడిగాడు కిరణ్ మురళిని.

కృష్ణప్రసాద్ గారింట్లో అందరు కూర్చుని వున్నారు. కిరణ్, శ్రీనివాస్ ఏక్సిడెంట్ స్పాట్నించి కృష్ణప్రసాద్ ఇంటికొచ్చారు. కృష్ణప్రసాద్ గారి ఇంటి ఎదురుగానే జరిగింది ఏక్సిడెంట్. రంగా శవాన్ని మార్చ్యురీకి పంపించి వచ్చారు.

"మా ఇంటికెదురుగా వున్న ఫ్యాషన్స్ డ్రైక్లీనర్స్ షాపులో నా గుడ్డలు వాషింగ్ కిచ్చాడు రంగా—వాటిని

తెమ్మన్నాను. సరేనని బయల్దేరాడు. నేను గేటు దగ్గర పూరకే నించుని వున్నాను. రోడ్ క్రాస్ చేస్తున్నాడు. ఇంతలో ఏదో లారీ దూసుకొని వచ్చింది. ఒక్క క్షణంలో రంగాని ఏక్సిడెంట్ చేసి పారిపోయింది."

"నంబరు చూశారా?"

"లేదు సార్! కొత్త లారీ! అశోక్ లేలాండ్. ఏక్సిడెంట్ చేశాక ఒక్క క్షణం కూడా నిలుచుని వుండలేదు లారీ. నెంబరు చూసేంత సావకాశం లేదు."

"ఈ రెండు రోజులుగా రంగాలో ఏమైనా మార్పు గమనించారా?"

"రెండు రోజులుగా అంటే నాన్నగారు పోయినాక, వాడు కొంత విచ్చలవిడిగా ఖర్చుచేస్తున్నాడనిపించింది నాకు."

"రంగా ఎక్కుడుంటున్నాడు మకాం?"

"నాకు సరిగా తెలియదండి. మా వెంకన్నకు తెలుసుండి."

7

"ఎందుకు అర్జంటుగా పిలిచావు?" స్టేషన్ లోకి అడుగు పెడుతూనే అడిగాడు కిరణ్.

"మరేంలేదు, హంతకుడు దొరికినట్టే!" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"అలాగా! ఎవరేమిటి?"

"వెంకన్నమీద అనుమానముంది."

"కృష్ణప్రసాద్ గారి నౌఖరా?"

"అవును. అరెస్టుచేసి లాకప్ లో వేశాను."

"అదెప్పుడు?"

"ఓ గంట క్రితం ఎక్కడనుంచో ఫోన్ వచ్చింది. కృష్ణప్రసాద్ గారి అవుట్ హౌస్ ని సెర్చ్ చేస్తే కొత్త విషయాలు తెలుస్తాయి—అన్నాడు. పేరడిగితే చెప్పలేదు. వెంటనే బయల్దేరి వెళ్ళాను బలగంతో. వెంకన్న అవుట్ హౌస్ వెరిఫై చేశాను. అతని చెక్క పెట్టె అడుగున బట్టల మధ్య చంద్రహారం, బంగారు గాజులు దొరికాయి. కొంత కరెన్సీ కూడా దొరికింది. వెంకన్నని పిలిపించి అడిగితే తనకు తెలీదని, ఆ వస్తువులు తన పెట్టెలోకి ఎలా వచ్చాయో తనకి అయోమయంగా వుందని గోల పెట్టాడు.

లతని పిలిచి చూపిస్తే ఆ చంద్రహారం గాజులు తమవేనని గుర్తుపట్టింది. అవి వెంకన్న పెట్టెలోకి ఎలా వచ్చాయోనని ఆమె కూడా చాలా ఆశ్చర్యపడింది. వెంకన్నని అరెస్టు చెయ్యటానికి మొదట అసలు ఒప్పుకోలేదామె. తర్వాత కష్టంమీద అంగీకరించింది. ఆమె ఇష్టపడ్డా పడకున్నా వెంకన్నని అరెస్టు చెయ్యక తప్పదని నేను చెప్పాక సమాధానపడింది."

కిరణ్ శ్రీనివాస్ చెప్పినదంతా శ్రద్ధగా విన్నాడు.

"ప్రస్తుతం యిక్కడే వున్నాడా వెంకన్న?"

"ఆఁ లాకప్ లో."

"హత్యల విషయం ఏమయినా సమాచారం చెపుతున్నాడా?"

"తనకేపాపమూ తెలీదని గోలపెడుతున్నాడు."

"పద, ఓసారి మాట్లాడివద్దాం" కిరణ్ లేచాడు. శ్రీనివాస్ అనుసరించాడు.

సెల్ లో దిగాలుగా కూచుని వున్న వెంకన్న వాళ్ళిద్దర్నీ చూడగానే దిగ్గున లేచాడు.

"బాబూ, నాకే పాపమూ తెల్దు, నన్నొదిలేయండి. మా అయ్యగార్ని జంపుకుంటానా? రంగా సంగతి కూడా నాకు తెల్దు — నా పెట్టెలోకి ఆ వస్తువులు యెలా వచ్చాయో నాకు తెలీకుండా వుండాది" అంటున్నాడు వెంకన్న కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటూ.

"నీ అవుట్ హౌస్‌కి తాళాలు వేసుకోవా?"

"పగలు వేసుకోను బాబూ, అక్కడక్కడే మసలు తాను కదా! రాత్రిళ్ళు అందులో నే పడుకుంటాను."

"ఈమధ్య అంటే, ఈ రెండు మూడు రోజులుగా అవుట్ హౌస్ తెరిచి బయటకెక్కడికైనా పోయావా?"

"అయ్యగారు పోయిన రోజున బయట పనులకి నేనే వెళ్ళి చక్కబెట్టుకున్నాను బాబయ్యా! తర్వాతి రోజు బయిటికి ఎక్కడికీ పోలేదు."

"నిన్న — అంటే రంగా చనిపోయిన రోజున నువ్వు ఎక్కడున్నావు?"

"ఇంట్లోనే వున్నాను బాబూ! మురళి బాబు సెప్పాక అందరం రోడ్డుమీదికి పరిగెట్టుకెళ్ళాం."

"రంగాని ఎవరు చంపివుంటారని నీ అనుమానం?"

"నాకెవరిమీదుంటాది బాబూ? అయ్యగార్ని ఎవరు సంపారో! ఈ రంగాని ఎవరు సంపారో — యియ్యన్నీ మాలాంటోల్లకేం తెలుత్తాయి బాబూ. సత్తెపెమానకంగా చెబుతున్నాను — ఈ వొస్తువులు మా త్తరం నే దియ్యలేదు బాబయ్యా! తిన్న ఇంటికి కన్నం వేసే బుద్ధి గాదు బాబూ నాది!"

"మరి ఎవరికుంది ఆ అవసరం? పైగా నీ పెట్టెలో ఎందుకు పెడతారు? వాళ్ళే తీసుకుపోతారుగాని, దొంగిలించి నీ పెట్టెలో ఎందుకు పెడతారు?"

"అదంతా నా ఖర్మ బాబయ్యా!"

"అలా కాదు. నీనుండే అసలు విషయం తెలియాలి. మీ అయ్యగారింటిలో ప్రతి ఒక్కర్ని గురించి వివరాలు మాకు కావాలి. బయటి వాళ్ళు ఎవరెవరు ఎప్పుడెప్పుడు ఆ యింటికొచ్చారో నీకు తెలిసే వుంటుంది. మీ అయ్యగార్ని హత్య చెయ్యటానికి ఓ వారం—పదిరోజుల ముందునుంచి ఎవరెవరు వచ్చి పోయారో ఆ వివరాలన్నీ కావాలి."

వెంకన్న ఏదో గుర్తుచేసుకొని చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు.

8

"బీరువామీద, లోపలి అరలమీద లత వేలిముద్రలతో బాటు మరో యిద్దరివి దొరికాయి. అందులో ఒక జత రంగావి. మూడో మనిషి యెవరో తేలాల్సి వుంది" అన్నాడు శ్రీనివాస్ వేలిముద్రల వివరాలున్న కవరు కిరణ్ కందిస్తూ.

కిరణ్ వేలిముద్రల్ని భూతద్దంకింద పోల్చి చూస్తూ, "య్యెస్. ఇద్దరివి టాలీ అయ్యాయి. మూడో వ్యక్తి హంతకుడన్నది నిర్వివాదాంశం" అన్నాడు కిరణ్.

"అదే నేనూ ఆలోచిస్తున్నాను. ఆ వేలిముద్రలు ఆ ఇంట్లో ఎవరివీ కావు. రంగాతోపాటు మరో వ్యక్తి చేతులు కలిపి కృష్ణప్రసాద్ గార్ని హత్యచేసి డబ్బు, నగలు దొంగిలించాడు. అందుకే బీరువాలో అతని వేలి ముద్రలు కూడా వున్నాయి. ఆ వ్యక్తి ఆడో మగో—ఇప్పుడే చెప్పేస్తానుండు" అని ఆ వేలిముద్రల్ని భూతద్దం కింద పరిశీలించి, "మగవాడే! రంగా స్నేహితుడెవడో అయుండాలి" అన్నాడు శ్రీనివాస్.

"హత్య డబ్బు కోసం జరగలేదు."

"అదేమిటి? డబ్బు, నగలు దొంగిలించారు కదా!"

"నిజమే! కాని, నగలు డబ్బు కోసమే అయితే నగలు కొన్ని వెంకన్న పెట్టెలో ఎందుకు వదిలేస్తారు? ఇదంతా కావాలని ప్లాన్డ్‌గా చేశారు. వెంకన్నమీదికి నేరం పోవాలని వెంకన్నని ఇరికించారు. నిజంగా నగలు కోసమే హత్యచేసివుంటే నగలు వదులుకోకుండానే వెంకన్నని ఎలాగో ఇరికించి వుండేవాళ్ళు!"

"హత్యాయుధం దొరికిందా?" అడిగాడు కిరణ్.

"లేదు. బలమైన ఇనప రాడ్‌తో తలమీద కొట్టి చంపేసినట్టు, స్పృహతప్పించటానికి క్లోరోఫాం వాడినట్టు డాక్టర్సు రిపోర్టులో వుందికదా!"

"ఎస్, చూశాను. అందుకే ఆ రాడ్ ఏదో చుట్టుపట్ల దొరకలేదా అనడుగుతున్నాను."

"లేదు. వెంకన్న అవుట్ హౌస్‌లో కూడా వెతికించాను. ఏమయిందో మరి!"

కిరణ్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"అయితే లత బాబాయి రవిచంద్రకి గాని, అక్క సరళకి గాని ఈ హత్యలో భాగం లేదంటావా?"

"అప్పుడే ఎలా చెప్పగలం? రవిచంద్రకి, సరళకి మధ్య అంత సఖ్యత కనిపించటం లేదు. ఇద్దరు చెప్పిన విషయాలు ఒకదానితో మరొకటి టాలీకావటంలేదు.

రవిచంద్ర సిగరెట్టుప్యాక్ మామగారితో మాట్లాడే సమయంలో టేబిలుమీద మర్చిపోయే అవకాశముంది. కాని, దాన్ని అతను కప్పిపుచ్చుకోవలసిన పనిలేదు. మర్చిపోయానని చెప్పచ్చుగదా! అతను అలా యెందుకు మభ్యపెడ్తున్నాడో మనం తెల్సుకోవాలి. అయితే

బీరువామీద వాళ్ళిద్దర్లో యెవరి వేలిముద్రలూ లేవు కాబట్టి వాళ్ళకీ హత్యతో సంబంధంలేదనే నిర్ధారణకు మనం రావచ్చును" అన్నాడు కిరణ్.

"అయితే అత పెద్దన్నయ్య శేఖర్ కి కూడా ఇందులో ఏ విధమైన సంబంధం లేదంటావా?"

"అనే అనుకోవాలి. అతను ఖర్చు మనిషయితే కావచ్చుగాని, డబ్బుకోసం తండ్రిని చంపాల్సిన అగత్యం అతనికి లేదు. అతని వేలిముద్రలు కూడా బీరువాపై లేవు కదా!"

శ్రీనివాస్ తలూపాడు.

సార్జెంట్ వచ్చి సెల్యూట్ చేశాడు.

శ్రీనివాస్ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"లేల్యాండ్ లారీ దొరికింది సార్. అది శ్రీనివాసా రైస్‌మిల్లు ఓనరు పరాంకుశంగారిది. మున్న వుదయం యెవరో దాన్ని తమ గోడౌన్సు దగ్గర్నుంచి దొంగిలించి తీసుకుపోయి మళ్ళీ ఆ రాత్రికి రాత్రి తెచ్చిపెట్టారని ఆయన చెప్పారుసార్! లారీ పోయిన విషయం త్రీటౌన్లో రిపోర్టు కూడా ఇచ్చారట. లారీ నెంబరు ఎ. పి. వై. 3737. టైర్ల మధ్య రక్తం అంటుకొని వుంది. దాన్ని యెవరూ కదిలించవద్దని చెప్పి, మనవాళ్ళని ఇద్దర్ని అక్కడే వుంచి మీకీ వివరాలు చెప్పాలని వచ్చాను సార్!" అన్నాడు సార్జెంట్.

శ్రీనివాస్ కిరణ్ వంక చూశాడు.

"పరాంకుశాన్ని బెదిరించి చూడు, ఏదయినా తేల్తాదేమో! లారీ చోరీ విషయం రిపోర్టు ఇచ్చాడో లేదో వెరిఫై చేయించు. టైర్లకంటిన రక్తం రంగా రక్తమో కాదో కన్ఫర్మ్ చేయించు. లారీ స్టీరింగ్ మీద

వేలిముద్రలు దొరకొచ్చు, ట్రేస్ చేయించు. అవన్నీ అయాక మా ఇంటికిరా, అట్నుంచి కృష్ణప్రసాద్ ఇంటికి వెళ్దాం. కొన్ని ముఖ్యమైన విషయాలు తెల్సుకోవాల్సి వుంది. నే వెళుతున్నాను" లేచాడు కిరణ్.

9

లత బయటికి వచ్చింది. అటు ఇటు చూసింది.

ఆటో పోతుంటే పిలిచి యెక్కింది.

ఆటో పోయిన కాసేపటికి వెనక నే ఫియట్ కారు బయల్దేరింది.

ఆటో మెయిన్ రోడ్ దాటి, పక్క వీధికి తిరిగింది.

వీధి నిర్మానుష్యంగా వుంది.

రాత్రి పదిగంటలు దాటింది.

ఆటో ఓ ఇంటిముందాగింది.

వీధిచివర ఫియట్ కారు ఆగింది.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ కారు దిగాడు. ఆటో ఆగిన ఇల్లు గుర్తుపెట్టుకున్నాడు.

లత ఆటో దిగి సరాసరి ఆ ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

కిరణ్ అటు ఇటు చూశాడు. యెవరూ లేరు.

చకచక అడుగులు వేస్తూ ఆ ఇంటి ముందునించి వెళ్ళిపోతూ చురుగ్గా చూశాడు. పక్కగా ఓ గదిలోనుండి వెలుతురు బయటికి పడుతోంది.

అటు ఇటు చూశాడు. యెవరూ సంచరిస్తున్న జాడ లేదు—చటుక్కున కిటికీ పక్కగా చేరాడు. తలుపులు వేసేసి వున్నాయి. లోపల్నుంచి కిలకిల నవ్వులు.

పెరటివైపుగా నడిచాడు. కిటికీ తలుపులు దగ్గరగా వేసివున్నా సన్నటి సందు కనిపిస్తోంది. మోకాళ్ళమీద వంగి నడిచాడు. కిటికీ సందులోనించి లోపలికి తొంగి

చూశాడు.

లత కిటికీ వేపుకు వీపు పెట్టుకొని వుంది. కిటికీ వైపుకి మొహం పెట్టుకుని వున్న యువకుడికి దాదాపు ఇరవై రెండేళ్లుంటాయి. అతను కవరలో తెలిగ్గానే గ్రహించ గలిగాడు.

వాళ్ళిద్దరు ఏవో మాట్లాడుకుంటున్న సవ్వడి, గుసగుస. పెదాలు కదులుతున్న శబ్దం వినిపిస్తోంది. మాటలు స్పష్టంగా లేవు.

ఎందుకో ఒక్కసారిగా ఇద్దరు నవ్వుకున్నారు.

అతను లైటు తీసేశాడు. గదంతా చీకటి. జీరో వాట్ కూడా వెలిగించలేదు.

తర్వాత వెచ్చటి నిట్టూర్పులు.

మంచంమీదికి ఒరిగిన మెత్తటి చప్పుడు.

కిరణ్ వెనుతిరిగి గబగబ ఫియట్ దగ్గరికి వచ్చేశాడు.

లోపల కూచుని లెటర్ పాడ్ తీశాడు.

తన పేరున్నచోట పొడవుగా కాగితం చించి, కలం తీసుకొని గబగబ నాలుగు వాక్యాలు రాసేశాడు. చివర సరళ సంతకం చేశాడు.

కారులోంచి దిగాడు.

ఇందాకా లతని తీసుకొచ్చిన ఆటో ఆ వీధిలోకి మళ్ళుతోంది. తిన్నగా పోయి లత వున్న యింటి ముందాగింది.

ముందుగానే లత చెప్పి వుంచిందన్నమాట.

అందుకే ఆటోవాడు మళ్ళీ వచ్చి సిద్ధంగా వున్నాడు.

అయిదు నిమిషాల తర్వాత లత బయటికి వచ్చింది.

ఆటో ఎక్కింది. వెనకగా అతను వచ్చి వీడ్కోలు చెపుతున్నాడు. ఆటో కదిలింది.

కిరణ్ కార్లోనే కూచుని వున్నాడు.

ఆటో తన ముందునించి వెళ్ళిపోయాక, మళ్ళీ కారు దిగాడు. చకచక ఆ యింటి దగ్గరికి నడుచుకుంటూ వెళ్ళాడు.

తను రాసి సిద్ధంగా వుంచిన కాగితాన్ని వుండలా చుట్టాడు, లోపల రాయి పెట్టి. ఈసారి కిటికీలు రెండు వైపులా పూర్తిగా తెరవబడి వున్నాయి. దూరంనించీ గురిచూసి కిటికీలోనుంచి లోపలికి పడేలా చీటీ వున్న రాయి విసిరాడు.

మంచంమీదుగా టక్కన కిందపడిన శబ్దం వినిపించింది. అతని దృష్టిని ఆకర్షించి వుంటుంది చీటీ.

కిరణ్ గబగబా వీధి చివరికి వచ్చేశాడు.

10

తెల్లవారూనే కిరణ్ ఫియట్ కారు కృష్ణప్రసాద్ ఇంటిముందాగింది.

కిరణ్ సరాసరి లోనికి వెళ్లాడు.

వంటమనిషి తాయారు, మాలి సైదులు ఎదురయ్యారు. కిరణ్‌ని చూసి నమస్కారంచేశారు.

"ఇంట్లో ఎవరున్నారు?"

"లతమ్మగారు, సరళమ్మగారు, మురళిబాబు వున్నారండి" చెప్పింది వంటమనిషి.

"లతమ్మగారు నిద్రలేచిందా?"

"లేదండి. తొమ్మిదయితే నేగాని లేవరండి."

"సరళ గారు."

"ఆయమ్మ అయిదు గంటలకే లేసిపోతారండి."

"రవిచంద్రగారు లేరా?"

"ఆరు అమ్మాయిగార్ని ఇక్కడుంచేసి ఆరింటికి వెళ్ళి

పోయారండి. ఊళ్ళో నే కదండీ, రోజు ఏదో టయింలో వొచ్చిపోతారండి."

"నేనొచ్చానని చెప్పి సరళమ్మను పంపించు."

"అట్టాగేనండి."

కాసేపట్లో సరళ బయటికొచ్చి "రండి, రండి" అంటూ ఆహ్వానించింది.

"ఉదయమే మీకు శ్రమిస్తున్నాను. మీతో ఒక ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలి."

"అలాగే, చెప్పండి."

"మీపై హత్యా ప్రయత్నం జరగబోతోంది."

చలి పిడుగులాంటి ఆ మాటలకు నిలువునా వణికి పోయిందామె. "నా మీదనా?" అన్నది గుండెలపై చెయ్యి వేసుకొని.

"మీరు ధైర్యంగా వుండండి. ప్రమాదం జరక్కుండా నేను చూసుకుంటాను. ఒక్క విషయం చెప్పండి. మీ చెల్లెలు లత ప్రేమించిన అబ్బాయి పేరేమిటన్నారు?"

"సురేష్."

"వాళ్ళ పెళ్ళి నిర్ణయమయిందా?"

"నాన్నగారికి మా పెద్దలకి ఎవరికీ ఇష్టంలేదండి. లతే చేసుకుంటానని మా నాన్నగారితోను, మాతోను కుండ పగలేసినట్టు చెప్పేసింది. మా నాన్నగారు కోప్పడ్డారు. కేకలేశారు. అయినా లత మొండిది. ససేమిరా విననని మొండికేసింది. దాంతో నాన్నగారు కొన్నాళ్ళుగా దాంతో మాట్లాడటం మానేశారు."

"అలాగా! సురేష్ యిక్కడికి ఎప్పుడైనా వచ్చే వాడా?"

"రెండు మూడుసార్లు వచ్చాడు. అయితే ధైర్యంగా

లోపలికి రాలేదు. రెండుసార్లూ మా అవుట్ హౌస్‌లో నే లతని కల్సుకుని వెళ్ళిపోయాడు."

"మీ అవుట్ హౌస్ అంటే వెంకన్న వుంటున్నదేనా?"

"అవునండి, అదే! వెంకన్నకి ఈ సంగతి తెల్సు."

"అవును. వెంకన్న ఆ విషయం చెప్పాడు. కాని ఇలా అవుట్ హౌస్‌లో కల్సుకుంటున్న సంగతి మీ నాన్నగారికి తెలియదా?"

"తెలిసిందండి. వెంకన్నని గట్టిగా కేకలేశారు. వెంకన్నపట్ల మా నాన్నగారికి అభిమానం. అలాగే వెంకన్నకు కూడా మా నాన్నగారంటే భయము, భక్తీను."

"ఆ తర్వాత సురేష్ మళ్ళీ ఇక్కడికి రాలేదా?"

"వచ్చారండి. అయితే ఆ సమయానికి నాన్నగారు ఇంట్లోనే వున్నారు. పెళ్ళి విషయం మాట్లాడతానని నాన్నగారి ముందు ఏదో అంటే ఆయనకి కోపంవచ్చి, అతనిమీద చెయ్యి చేసుకున్నారట. నీవంటి నీచుడికి ఇవ్వను పొమ్మని తిట్టారట. ఇదంతా జరిగి ఓ పదిరోజు లవుతుంది."

"అసలు మీ నాన్నగారికి సురేష్‌పట్ల ఎందుకంత కోపం? మీ చెల్లెలు ఇష్టపడి చేసుకుంటానంటే ఎందుకు కాదన్నారు? అతను మీ అంతస్తుకి తగడనా?"

"అదొక్కటే కారణం కాదండి. సురేష్‌కి అన్ని దుర్వ్యసనాలూ వున్నాయి. తాగుతాడు, పేకాడతాడు, అమ్మాయిల వెంటపడతాడు. అవన్నీ నాన్నగారి ఎంక్వయిరీలో తేలాయి. మా లత ఎందుకో వాడి వలలో పడిపోయింది. వాడంటే పిచ్చి ప్రేమ. వాణ్ణి నాన్న

గారు కొట్టారని తెలిశాక నాన్నగారితో పోట్లాటకూడా పెట్టుకుంది."

"లత ఇప్పుడు ఇంటిలోనే వున్నారా?"

"నిద్రపోతోందండి. తొమ్మిమిటి దాటేవరకు లేవదు... నామీద హత్యా ప్రయత్నం అన్నారు...."

"మీరు వర్రీకాకండి. మిమ్మల్ని వెయ్యి కళ్ళతో మావాళ్ళు కనిపెట్టి వుంటారు. హత్యా ప్రయత్నం యీరోజు జరగొచ్చు, రేపు జరగొచ్చు. ఏమయినా మీకు ప్రమాదం రాకుండా మేము చూస్తాం. మీరు నిశ్చింతగా వుండండి."

"ఏమోనండి. రెండు హత్యలు చూశాక, నాకు కూడా ధైర్యం సడలిపోతోంది. మా వారికి కబురుపెట్టి మా ఇంటికి వెళ్ళిపోతాను."

"నో....నో మీకేం ఫరవాలేదన్నానుగా! మీరు మాత్రం ఇల్లు వదిలి ఎక్కడికీ వెళ్ళకండి. హంతకుడు వస్తే ఇక్కడకే వస్తాడు. మాకు చిక్కకుండా పోడు" అన్నాడు కిరణ్.

"కాఫీ తీసుకోండి" తాయారు తెచ్చిన కాఫీని కిరణ్ కందించింది సరళ.

11

"మఫ్టీలో మీ వాళ్ళని కృష్ణప్రసాద్ గారింటి దగ్గర కాపలా పెట్టు. ఈ రాత్రికి గాని, రేపుగాని నువ్వు హంతకుణ్ణి కల్సుకోబోతున్నావు" అన్నాడు కిరణ్.

ఇన్స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ కుర్చీలో ఆసక్తిగా ముందుకు వాలి, "ఎవరు? సస్పెన్స్ భరించలేను. చెప్పెయ్యి బ్రదర్!" అన్నాడు.

"చూపిస్తానుగా! చెప్పే పని లేదిక. నువ్వు కూడా

ఎలర్టుగా వుండు. మనిద్దరం కృష్ణప్రసాద్ ఇంటి పరిసరాల్లో ఎవరికీ కనిపించకుండా దాక్కుని చూడాలి."

"ఇంటిలోనే రహస్యంగా కాచుకునుంటే....?"

"హంతకుడు ఇంటిలోకి కాదుగదా, ఆ పరిసరాలకే రాడు."

శ్రీనివాస్ తలాడించాడు!

"నైన్టీ పర్సెంట్ యీ రోజే రావచ్చును. రాత్రి పది దాటాక!"

"ఏమిటి అంత గ్యారంటీ?"

"నేను రాసిన చీటీలో యీ రోజు రాత్రి పది దాటాక రమ్మన్నాను. రాక ఎక్కడికి పోతాడు?"

12

రాత్రి పదయింది.

కృష్ణప్రసాద్ ఇంటి చుట్టూ పోలీసులు మఫ్టీలో వున్నారు. అయితే ఎవరికీ తెలియకుండా ఆ ఇంటి పరిసరాల్లో జాగ్రత్తగా కనిపెట్టుకొని వున్నారు.

పది దాటుతుండగా టాక్సీ ఒకటి రయ్యిన దూసుకుంటూ వచ్చి కృష్ణప్రసాద్ యింటిముందు ఆగింది. దాంట్లోంచి నల్లటి దుస్తులు వేసుకున్న ఓ వ్యక్తి దిగి చుట్టు చూశాడు.

ఎవరూ గమనించటంలేదని నిర్ధారణ చేసుకున్నాక చటుక్కున ఇంటిలోకి ప్రవేశించాడు.

టాక్సీ వెళ్ళిపోయింది.

గేటు చప్పుడుకి, హాలుకి కుడిపక్కనున్న గదిలోనుంచి ఓ ఆకారం తొంగి చూసింది. టార్చ్‌లైటు రెండుసార్లు వెలిగి ఆరిపోయింది.

ఆ వ్యక్తి వేగంగా నడుచుకుంటూ హాలు దాటి కుడి

పక్క గదిలోకి నడిచాడు.

లోపల లత అతని కోసమే ఎదురుచూస్తున్నది. ఇద్దరూ సరళ గదిలోకి వెళ్లారు.

అతను లోపలికి అడుగు పెడుతూనే, "నమస్కారం వదినగారూ! మీకు నెక్లెసు, కేష్ కావాలన్నారుగా తెచ్చాను" అన్నాడు.

సరళ తొట్రుపడింది.

"అవెందుకు బాబూ...." అని ఏదో అంటుండగానే ఏదో దూదితో లత, సరళ ముక్కును అదిమిపెట్టింది. సరళ వెంటనే తల పక్కకి వాల్చేసింది.

లత, అతను సరళని పక్కమీద పడుకోబెట్టారు.

"కమాన్ లతా, దిండుతీసి మీ అక్క ముక్కుమీద మొహానికంతా కమ్మేసేలా అదిమిపట్టు. నేను గేటు లోపలికి ఎవరైనా వస్తున్నారేమో చూస్తాను" అన్నాడు సురేష్.

లత తల దిండు తీసింది.

సరళ మొహంమీదికి తెచ్చింది.

"మీకంత శ్రమ అక్కర్లేదు మిస్ లతా!" వెనక నించి కిరణ్ స్వరం గంభీరంగా వినవచ్చింది.

లత, అతను త్రుళ్ళిపడి చూశారు.

"ఎవరు నువ్వు? ఎందుకిక్కడికొచ్చావు?" పిచ్చిగా అరిచాడు అతను.

"మిష్టర్ సురేష్! నీ అంతట నువు రంగ ప్రవేశం చెయ్యాలనే ఎదురుచూశాను. వెతుక్కుంటూ నువ్వే వచ్చావు. కృష్ణప్రసాద్ గార్ని దారుణంగా హత్యచేసి నందుకు, అమాయకుడైన రంగాని లారీ నడిపి చంపేసి నందుకు, ఇప్పుడు సరళని హత్య చేయబోయినందుకు మీ

ఇరువురికీ ఉరికంబం సిద్ధంగా వుంది. ఇన్స్పెక్టర్! లతని, సురేష్‌ని అరెస్టు చెయ్యి!" అన్నాడు కిరణ్.

ఇన్స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ లోపలికి అడుగుపెట్టాడు.

లత, సురేష్ నిర్ఘాంతపోయి చూస్తున్నారు.

13

ఫోన్ గణగణ మోగింది.

"హల్లో" అన్నాడు కిరణ్ రిసీవర్ అందుకొని.

అవతల శ్రీనివాస్ మాట్లాడుతున్నాడు.

"గుడ్‌మార్నింగ్ బ్రదర్! లత, సురేష్ తమ నేరాల్ని ఒప్పుకున్నారు. బీరువామీది వేలిముద్రలతో సురేష్ వేలిముద్రలు టాలీ అయ్యాయి. హత్యకు మోటివ్ పగ, ప్రతీకారం. కృష్ణప్రసాద్ సురేష్‌ని కొట్టడంతో వదలేదట. హత్య చేయించటానికి ప్రయత్నించాడట. సురేష్ తప్పించుకుని, కృష్ణప్రసాద్ మీద పగబట్టాడు.

అతని వల్లోపడిన లత కన్న తండ్రినయినా చూడకుండా ప్రియుడితో చేరి తండ్రిని హత్య చెయ్యటానికి సాయం చేసింది.

సురేష్ రంగా సాయంతో కృష్ణప్రసాద్‌ని హత్య చేశాడు. రంగాకి డబ్బు ఎర చూపించాడు. రంగా లొంగిపోయాడు. తర్వాత రంగా సురేష్‌ని మరీ మరీ పీడించటంతో విసిగిపోయి, లారీ యెక్కించి చంపేశాడు రంగాని.

లత హత్యానేరాన్ని అక్క బావలమీద నెట్టేయటానికి కారణం — సరళకి లతపట్ల అసూయ ద్వేషాలున్నాయట. రవిచంద్ర ఓసారి లతపై అత్యాచారం చెయ్యబోయాడట. ఈ రెండు కారణాలతో సు వాళ్ళిద్దర్నీ ఇరికించాలని ప్రయత్నించింది.

వెంకన్న అవుట్ హౌస్‌లో నగలుంచినది సురేష్ నేరాన్ని వెంకన్నమీదికి మళ్ళించాలని. అతను లతకి కూడా తెలీకుండా ఆ పని చేశాడు.

సిగరెట్టుప్యాక్ గురించి ఎందుకు అబద్ధమాడాల్సి వచ్చిందో మనకు సరళ చెప్పిందికదా! హత్య జరిగిందని లత కేకలు వెయ్యగానే అక్కడికి పరుగెత్తుకొచ్చిన రవిచంద్ర గదిలో తను మర్చిపోయిన ఎన్సైక్వైర్ ప్యాక్‌ని అకస్మాత్తుగా చూశాడనీ, అనుమానం తనమీదికొస్తుందని భయపడి గోల్డ్‌ఫ్లేక్ అని అబద్ధమాడాడనీ, సరళే చెప్పిందిగా.

ఇకపోతే, సురేష్‌ని రంగంలోకి తీసుకురావటానికి సరళ పేర అతనికి నువ్వే బెదిరింపు ఉత్తరం రాశావు. సురేష్ యీ హత్య చేసిన సంగతి తను చూశాననీ, నగలు, కేష్ యిస్తే ఆ సంగతి ఎవరికీ చెప్పననీ సరళ రాసినట్టు రాశావు, సమయస్ఫూర్తితో. సురేష్ ఆ ఉత్తరం నిజమని నమ్మి లతకి ఫోన్‌లో సంగతి చెప్పి, సరాసరి వచ్చి మన ఉచ్చులో తగులుకున్నాడు. ఎనీవే, థాంక్స్ ఎలాట్ బ్రదర్! ఉండనా?"

కిరణ్ ఫోన్ క్రెడిల్ చేసి తేలిగ్గా ఊపిరి వదిలాడు.

—:ఐ పో యిం ది:—